

Inskriften börjar utan skiljetecken med 1—4 **uitr**, som gå från höger till vänster. I 8—12 **raise** är 12 icke † **a** utan **e** med en prick, som synes tämligen säker. 25—26 **in** är troligen konjunktionen *æn* »och», 27—29 **kuþ**, men på 27 **k** är bistaven en naturlig fåra, som sträcker sig långt över slingan åt båda sidor och ser ut som bistav till †. I 30—35 **hialbi** är på **b** nedre ringen tydlig men även den övre otvivelaktig. 36—38 äro troligen **ant**; av **a** befinner sig övre staven 8,5 cm och nedre staven 5 cm på nedre stycket, bistaven har antagligen förstörts av sprickan. 37 † **n** är klar, varefter slingan korsas av slingbandet; 22 cm från detta finnes föreningspunkten av bistavarna till † **t**, vars stav är en sned spricka, och 7 cm därifrån det avslutande kolon.

Inskriften är följande:

uitr : lit : raise : merki : at : biorn : in : kuþ : hialbi : ant :
 5 10 15 20 25 30 35

Namnet **uitr** är fsv. *Övind*, *Önd*, fvn. *Øy-vindr* på mellanstadiet **Öindr*, ristningen **uitr** också D. I, 223 Länna Uppl., B. 444, L. 125, D. I, 163 Högby Uppl., ack. **uit** B. 1008, L. 1267 Rörbro.

Översättning: Öind lät resa minnesvården efter Björn och Gud hjälpe anden!

119. Gundband, Vallby sn, Öster Rekarne hd.

Pl. 55.

Litteratur: O. Hermelin, Öster Rekarne härads fornlemningar s. 447; s. 449, teckn.

Vid beskrivningen av runstenens plats säger O. Hermelin s. 447: »Väster om Gundband åtskilliga små ätthögar, nästan alla skadade, något längre i norr en för kort tid sedan funnen runsten.» Måhända hava dessa ätthögar nu alldeles ödelagts av en stor sandgrop, vid vars västra kant runstenen stod rest. Sedan den fallit ned i gropen, restes den 1916 åter 20 steg åt norr mot en jordfast sten. Platsen är västerut från Gundband, som ligger på andra sidan om en ås öster om vägen från Ballersta till Mälsta; runstenen står c:a 130 steg väster om denna väg.

Ämnet är gråsten, höjden 1,45 m, bredden nedtill 65 cm, i toppen över runornas fot 46 cm, runornas längd 12—14 cm. Inskriften är synnerligen djup och tydlig, innefattas icke av slinga och stenen saknar kors.

I 7—9 **iul** är staven på **i** klar 10,5 cm nedifrån och räcker 3 cm upp i den skada, som omgiver toppen och har formen av bistavar till **Y m**; dessa förmenta bistavar hava dock icke de övriga streckens utseende, vadan runan nog är **i**. Uti 16—21 **raisti** är 21 **i** klart och har aldrig haft bistav; på **K r** utgår nedre staven från stavens mitt, dit övre strecket ock går in, som dock icke är ristat utan en spricka.

Inskriften är alltså:

mal : auk · iul : auk · krk : raisti :
 5 10 15 20

Då runstenen är så olik övriga runstenar, i det den saknar slinga och kors och inskriften uppvisar **raisti** för ***raistu**, som har den ovanliga formen **K r**, och icke uppgiver, över vilken stenen är rest, är det frestande att antaga inskriften ristad i jämförelsevis modern tid och ristarnes namn antydda genom deras initialer, t. ex. **M**(åns) **A**(nders) **L**(arsson), **J**(ohan) **O**(lov) **L**(arsson), **K**(arl) **Ö**(sten!) **K**(arlsson). Om inskriften härrör från forntiden, är lönnskriften obegriplig.